

อุกุกณจิตภิกขุ วตถุ ๑

“สุทฺถุทสนฺตํ อิมํ ฌมฺมเทสนํ สตฺถา สวตฺถิยํ วิหรนฺโต
อณฺตริ อุกุกณจิตภิกขุ อารพฺภ กเถสิ ๑

พระเถระแนะนำอุบายพันทุกข์แก่บุตรของเศรษฐี

(หน้า ๑๒๖ - ๑๒๗) สตฺถริ กิร สวตฺถิยํ - จิตฺตํ ทนฺตํ สุขาวหนฺติ)

สตฺถริ กิร สวตฺถิยํ วิหรนฺเต, เอโก เสฏฺฐิปุตฺโต อตฺตโน
กฺลุปกเถรํ อุปสงฺกมิตฺวา “ภนฺเต อหํ ทุกฺขา มุจฺจิตฺตกาโม, เอกํ
เม ทุกฺขโต มุจฺจนาการํ กเถถาติ อาท ๑ “สาธวฺโส: สเจสิ ทุกฺขา
มุจฺจิตฺตกาโม, สลาภภตฺตํ เทหิ ปกฺขิกภตฺตํ เทหิ วสฺสวาสิกํ เทหิ
จิวฺราทโย ปจฺจเย เทหิ อตฺตโน สวปเตยฺยํ ตโย โภจฺจาเส กตฺวา
เอเกน กมฺมนตฺตํ ปโยเชหิ เอเกน ปุตฺตทวารํ โปเสหิ เอกํ พุทฺธสฺสเน
เทหิติ อาท ๑ โส “สาธฺ ภาเนตติ วุตฺตปฺปฏฺฐิยา สพฺพํ กตฺวา ปฺน
เถรํ ปุจฺฉิ “อิโต อุตฺตรํ อณฺถํ ก็ กโรมิ ภาเนตติ ๑ “อาวฺโส ตีณิ
สรณานิ ปญฺจ สีลานิ คณฺหาหิติ ๑ ตานิปี คเหตุวา ตโต อุตฺตรํ
ปุจฺฉิ ๑ “เตนหิ ทส สีลานิ คณฺหาหิติ, โส “สาธฺ ภาเนตติ คณฺหิ ๑
โส เอว อนฺุพฺพเพน ปุณฺณกมฺมสฺส กตฺตฺตา อนฺุพฺพเสฏฺฐิปุตฺโต
นาม ชาโต ๑ “อิโต อุตฺตรํปี กาทพฺพํ ปุณฺณํ อตฺถิ ภาเนตติ
ปฺน ปุจฺฉิตฺวา, “เตนหิ ปพฺพชาหิติ วุตฺเต, นิกฺขมิตฺวา ปพฺพชฺ ๑
ตสฺสเอโก อภิธมฺมิโก ภิกฺขุ อจฺริโย อโหสิ, เอโก วินยธโร
อุปชฺฌาโย ๑ ตสฺส ลทฺฐปสมฺปทสฺส อจฺริโย อตฺตโน สนฺติกํ
อาคตกาเล อภิธมฺเม ปญฺหํ กเถสิ “พุทฺธสฺสเน นาม อิหํ กาคฺตุ
วฏฺฐติ, อิหํ กาคฺตุ น วฏฺฐตีติ ๑ อุปชฺฌาโยปีสฺส อตฺตโน สนฺติกํ

อากตกาเล วินเย ปณฺหํ กเถสิ “พุทธสาสเน นาม อิํ กาคํ
 วัณฺณติ, อิํ กาคํ น วัณฺณติ; อิํ กปฺปติ, อิํ น กปฺปตีติ ฯ
 โส จินฺเตสิ “อโห ภาริยํ อิํ กมฺมํ; อํ ทุกฺขา มุจฺจิตฺตกาโม
 ปพฺพชิตฺ, อิธ จ เม หตฺถปฺปสารถฺตจฺจานเมว น ปณฺณายติ, เคเห
 จตฺวา วัณฺณทุกฺขา มุจฺจิตฺตํ สกฺกา, มยา คิหิณา ภวิตฺตํ วัณฺณตีติ ฯ
 โส ตโต ปฏฺจาย อุกฺกณฺจิตฺ อนภิรโต ทฺวตฺตีสากาเร สชฺฌายํ
 น กโรติ, อุกฺกณฺจํ น คณฺหาติ, กิโส ลฺลฺลฺล อมฺนิสนฺถตคฺคโต
 อาลสิยาภิกฺกโต กจฺจุปริภินฺโณ อโหสิ, อถ นํ ทหรสามเณรา
 “อาวุโส ก็ ตฺวํ จิตฺตจฺจานเน จิตฺตว นิสินฺนจฺจานเน นิสินฺโน ว อโหสิ
 ปณฺทฺโรคาภิกฺกโต กิโส ลฺลฺลฺล อมฺนิสนฺถตคฺคโต อาลสิยาภิกฺกโต
 กจฺจุปริภินฺโณ, กิณฺเต กตฺนฺติ ปุจฺฉิสฺสุ ฯ “อุกฺกณฺจิตฺมฺหิ อาวุโสติ ฯ
 “ก็การณฺตาติ ฯ โส ตํ ปวตฺตีสํ อโรเจสิ ฯ เต ตสฺส อจฺริยฺปชฺฌายานํ
 อจฺริยฺปชฺฌายา ตํ อาทาย สตฺถ สนฺติกํ อคมฺสฺสุ ฯ
 สตฺถา “ก็ ภิกฺขเว อากตฺตถาติ อาห ฯ “ภนฺเต อຍံ ภิกฺขุ
 ตฺมฺหากํ สาสเน อุกฺกณฺจิตฺติ ฯ “เอวံ กิร ภิกฺขุติ ฯ “อาม ภนฺเตติ ฯ
 “ก็การณฺตาติ ฯ “อํ ภนฺเต ทุกฺขา มุจฺจิตฺตกาโม ปพฺพชิตฺ, ตสฺส
 เม อจฺริโย อภิชฺมมกถํ กเถสิ อฺปชฺฌาโย วินยกถํ; สฺวาทํ ‘อิธ เม
 หตฺถปฺปสารถฺตจฺจานเมว นตฺถิ, คิหิณา หุตฺวา สกฺกา ทุกฺขา มุจฺจิตฺตํ,
 คิหิ ภวิสฺสามีติ สนฺนิจฺจานมกาสิ ภนฺเตติ ฯ “สเจ ตฺวํ ภิกฺขุ
 เอกเมว รกฺขิตฺตํ สกฺขิสฺสตี, อวเสสํ รกฺขณกิจฺจํ นตฺถีติ ฯ “ก็
 ภนฺเตติ ฯ “ตว จิตฺตเมว รกฺขิตฺตํ สกฺขิสฺสตีติ ฯ “สกฺขิสฺสามิ
 ภนฺเตติ ฯ “เตนฺหิ อตฺตโน จิตฺตเมว รกฺขาหิ, สกฺกา ทุกฺขา
 มุจฺจิตฺตุนฺติ อิมํ โอวาทํ ทตฺวา อิมํ คาถมาห

